

WARSZAWSKI
UNIwersYTET
MEDYCZNY

I KATEDRA I KLINIKA KARDIOLOGII

dr hab. n. med. i n. o zdr. Krzysztof Ozierański

I Katedra i Klinika Kardiologii

Uniwersyteckie Centrum Kliniczne

Warszawski Uniwersytet Medyczny

Ul. Banacha 1a, 02-097 Warszawa

Recenzja

Rozprawy doktorskiej lek. Marty Mielniczuk

**pt. „Przydatność i zastosowanie pomiarów funkcji układu sercowo-naczyniowego
w kwalifikacji i ocenie rezultatów zabiegu rewaskularyzacji przewlekłej okluzji
tętnic wieńcowych.”**

Na rozprawę składa się monografia naukowa. Doktorantka w rozprawie doktorskiej porusza tematykę przewlekłych okluzji tętnic wieńcowych (CTO – chronic total occlusion). Zgłębienie tej tematyki znajduje uzasadnienie coraz częstszym występowaniem CTO, ich złożonością, wysokimi trudnościami terapeutycznymi oraz wciąż niewystarczającymi danymi naukowymi dotyczącymi postępowania z CTO i oceny odległej efektów rewaskularyzacji CTO.

Rozprawa doktorska została przygotowana niezwykle starannie i przejrzysto co dodatkowo wpływa na jej bardzo pozytywny odbiór.

Lek. Marta Mielniczuk jako główne cele rozprawy doktorskiej porusza bardzo ważne i aktualne zagadnienia istotne z punktu widzenia wiedzy o postępowaniu ze złożoną chorobą wieńcową.

Doktorantka wybrała odpowiednie narzędzia do uzyskania odpowiedzi na jasno zdefiniowane pytania badawcze. Doktorantka przeprowadziła badanie prospektywne i obserwacyjne, obejmujące 50 pacjentów z rozpoznanym CTO, co stanowi solidny fundament dla dalszych analiz i wniosków.

Metodologia zastosowana w pracy jest kompleksowa i dobrze przemyślana. Jasno sprecyzowano kryteria włączenia i wyłączenia. Doktorantka przeprowadziła szeroką gamę badań diagnostycznych, w tym ocenę objawów, badania laboratoryjne, ocenę echokardiograficzną, badania ergospirometryczne, test 6-minutowego marszu oraz scyntyografię perfuzyjną serca (SPECT). Wybór metod jest uzasadniony, a ich zastosowanie pozwala na wieloaspektową ocenę stanu pacjentów. Co więcej, ocena pacjentów zarówno przed, jak i po zabiegu rewaskularyzacji, umożliwiło Autorce przeprowadzenie rzetelnej analizy efektów rewaskularyzacji. Metody statystyczne do analizy wyników dobrano odpowiednio.

Wyniki pracy są wartościowe i wnoszą nową wiedzę do dziedziny kardiologii. Doktorantka wykazała, że pacjenci kwalifikowani do rewaskularyzacji na podstawie oceny odwracalnych zaburzeń perfuzji odnoszą korzyści z udrożnienia naczyń, co potwierdza się w zmniejszeniu objawów klinicznych oraz poprawie wybranych parametrów funkcji układu sercowo-naczyniowego. Zastosowanie metod obrazowych, takich jak SPECT, okazało się kluczowe w procesie kwalifikacji pacjentów do zabiegu, co Doktorantka rzetelnie udokumentowała.

Jednakże, pomimo szerokiej gamy zastosowanych badań, Doktorantka nie potwierdziła przydatności wieloparametrycznej oceny funkcji układu sercowo-naczyniowego w kwalifikacji pacjentów do zabiegu rewaskularyzacji CTO, co stanowi cenny wniosek i wskazuje na konieczność dalszych badań w tym zakresie.

Doktorantka w sposób krytyczny odniósł się do ograniczeń swojej pracy, co również zasługuje na uznanie. Lekarz Marta Mielniczuk zwraca uwagę na niewielką liczebność próby oraz brak losowego przydziału pacjentów do grup badawczych, co może wpływać na uogólnienie wyników. Ponadto, brak długoterminowej obserwacji pacjentów oraz ewentualnej oceny za pomocą PET / MRI stanowią kolejne ograniczenia, które Autorka słusznie podkreśla.

Wnioski wynikające z pracy są logiczne i dobrze uzasadnione. Doktorantka wykazała, że zabiegi przezskórnej rewaskularyzacji CTO są skuteczną i bezpieczną metodą leczenia, co potwierdzają obserwacje kliniczne i wyniki badań diagnostycznych. Pomimo pewnych ograniczeń, praca wnosi istotny wkład w rozwój kardiologii interwencyjnej, a jej wnioski mogą stanowić podstawę do dalszych badań.

Po analizie rozprawy doktorskiej nasuwają się następujące pytania:

1. Czy Doktorantka mogłaby zdefiniować jaka powinna być optymalna ścieżka diagnostyczna pacjenta z CTO rozważanego pod kątem rewaskularyzacji?
2. Jakie Doktorantka widzi kolejne kroki badań naukowych (być może również własne?) nad oceną przed- i pozabiegową pacjentów z CTO?
3. Jaki był udział Doktorantki w przeprowadzonych badaniach?

Rozprawa doktorska przekonuje o pasji badawczej i doświadczeniu klinicznym lek. Marty Mielniczuk oraz o jakości klinicznej i naukowej ośrodka macierzystego. Należy również podkreślić szczególne znaczenie Panów Promotorów, doświadczonych klinicystów i naukowców.

Pytania, które skłoniły Doktorantkę do aktywności naukowej przekonują o rozwiniętej świadomości i umiejętności wyselekcjonowania istotnych problemów współczesnej kardiologii oraz poszukiwania odpowiedzi przy pomocy odpowiednio zaprojektowanych badań. Opracowana rozprawa doktorska potwierdza umiejętność samodzielnego rozwiązywania problemów badawczych oraz zdolność logicznego i krytycznego rozumowania. Co więcej, uzyskane przez Doktorantkę doświadczenie i wartościowe wyniki stanowią znakomitą podstawę do dalszych badań w tym niezwykle istotnym temacie, stąd zdecydowanie zachęcam do ich kontynuowania.

Uważam zatem, że przedstawiona do recenzji rozprawa doktorska odpowiada wymaganiom stawianym rozprawie na stopień doktora nauk medycznych i nauk o zdrowiu. Rozprawa doktorska spełnia warunki określone w art. 187 ust. 1-4 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2023 r. poz. 742 z późn. zm.). Z całym przekonaniem wnoszę do Rady Naukowej Wojskowego Instytutu Medycznego -Państwowego Instytutu Badawczego o dopuszczenie lek. Marty Mielniczuk do dalszych etapów przewodu doktorskiego. Jednocześnie wnioskuję o wyróżnienie rozprawy z uwagi na znaczenie zgłębianego tematu i jakość przygotowanej rozprawy.

Uniwersytet Warszawski
dr hab. n. med. Krzysztof Osierowski
Lekarz
specjalista kardiologii